

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. X. De Accidente.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

l. 32. ubi Gothofr. & l. 33. de adilit. edit.
ubi exemplum. & cap. 5. de offic. & po-
rest. Judicis delegati. ubi aliud exemplum.

4. Iterum, negatō seu remotō aut non consistente principali, ne ea quidem quae sequuntur locum habent, *l. nihil dolo. 129. §. 1. de R. I.* Sic fidejussor amplius non tenetur, cum debitor principalis liberatus est. *l. si quis 37. de fidejuss.* Hinc etiam inferunt: clausulas accessorias sumere interpretationem ab eo, quod principaliter gestum est: nec accessorias illas clausulas dispositionem ampliare. *l. ult. §. ult. de condit. indeb. Berlich. decis. 15. n. 3.*

Limitationes.

5. Apparet autem regulam loqui de accessorio considerato ex sua natura, per se & simpliciter; unde secus fuerit, si ejus natura alteretur vel impediatur factō hominis aut legis, ut principale suum sequi non possit: tū enim provisio specialis, sive legis, sive hominis, tollit istam generalem. Sic rescissō per querelam inofficiosi testamentō & haredis institutione annihilatā, legata quoque & libertates inscriptae regulariter pereunt, *l. 8. §. penult. l. 13. l. 28. de offic. testam.* nisi aliud novus legislator constituerit, & cadentia per se legata sustinuerit. *Nov. 115. c. 3. fin. & c. 4. §. 9. Wesenb. in Paratit. de inoffic. testam. n. 11.* Quod an etiam in causā prateritionis fiat quæstionis est? negant. Hillig. *l. 6. Donell. E. nucl. 13. lit. F. Franzkius Exerc. 6. q. 3. cū allegatis: quibus & nos ad stipulamur.*

6. Deinde cum accessorium tripliciter vulgō dicatur; aliud nimirum per modum necessitatis; aliud per modum æquitatis; aliud denique per modum inhærentiæ. Card. Tusch. *lit. A. conclus. 65.* intelligendum est, hanc regulam potissimum de illis accessionibus obtinere, quæ veniunt in necessariam consequentiam ipsius principalis. *argum. l. 2. de juris d. Tuschus conclus. 77. n. 1.* Secus atque si in accessorio sit diversa separataque ratio, *idem conclus. 76. n. 36. & conclus. 79. n. 4.* Barbosa *in pr. ed. nullum allegat textum hūc. n. 10.* Döring. *allegat. n. 19. l. 49. §. quæstionis, de fidejussor. §. 1. 31. de contr. ab. empt. Gail. de pac. publ. c. 5. n. 26.* *allegat. l. ex placito. 3. C. de rerum permut. & l. 9. C. de pr. edis & aliis rebus minorum, ubi Gothofred. leg. 39. §. 17. de V. O. ubi ha-*

bentur exempla. *adde leg. quid tamen 10. pr. quitus mod. usufr. amitt. Donell. 8. Comment. 17.*

CAP. IX.

De Accessu, aditu.

Axioma I.

Inferior accedere debet superiorem, non viceversa, *text. eleg. in l. 2. §. 3. ubi: nec enim expectare debemus, ut Praeses Provincia veniat ad eum qui bon. poss. petiturus est. Quis ord. in poss. serv.*

CAP. X.

De Accidente.

Axioma I.

In omni disciplina considerandum est non quod per accidens (sic enim ipsa virtus & quicquid etiam boni occurrit præter Deum in vitium rapi & damnari posset) sed quod per se ex causis suis sequitur. *v. Carpz. part. 1. 99. crimin. 1. n. 64.*

II.

Accidentia non veniunt in generali dispositione, ut sunt omnes casus fortuiti *gloss. 1. in c. ad aures 7. de et. & qual. c. un. Comm. c. fin. de homicid. l. 18. commod. ratio est quia praveri non possunt. Bart. in leg. Cesar. 15. num. 4. de publ. & vell. Dec. conf. 473. Dec. & Cagn. in l. 23. de R. I. Cephal. conf. 20. 12. Dec. conf. 523. n. 3. Alex. 1. sed si §. quæsitum num. 19. si quis caut. & in l. Titius. n. 4. de lib. & post. Jaf. in l. A. divo. §. si post. n. 4. de re jud.*

III.

ACCIDENS non potest esse sine subjecto, & substantia, *l. 1. in fin. ff. de actionib. empt. tradunt Curs. Conimbricenf. in c. 2. de complexis, in præambul. prædicamentorum, Bald. in c. significante 69. vers. nam. accidentia, de appellat. Apostill. ad conf. Romani 91. Vis ac percunctat. n. 8. in vers. qualitas. Mascard. de probationib. conclus. 21. & concl. 1248. n. 4. Mandos. de privil. ad instar. gloss. 11. n. 20. Surd. de aliment. tit. 2. in præamb. n. 2. & tit. 9. q. 29. n. 23. & decis. 70. n. 6. & conf. 234. nu. 23. & conf. 335. n. 13. Card. Tusch. pract. conclus. lit. A. concl. 82. n. 13. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. §. 7. n. 70. & gloss. 57. n. 72. Anton. Monach. Florent. decis. 56. n. 5. ubi quod supponit substantiam, naturam verò sui subjecti regulariter sequitur, ex l. ejus. 16. ff. de operis libert.*

(Unde est quod accidens cognosci non possit sine substantia, *Ruin. consil. 218. num. 14. vol. 1. Dec. consil. 508. nu. 5. Pantzschman. 1. quest. pract. q. 1. n. 29.*) Et quod accidentia, vel qualitas non possunt stare sine subiecto, nisi per viam miraculi, tradit Anchar. *consil. 203. n. 17.* quem refert Card. Tusch. *d. concl. 82. num. 14. in fin. ubi n. 7.* subdit, quod accidentia contractus sunt ea, quae per legem non insunt, & sine quibus contractus stare potest, & accidens tollitur ejus subiecto sublato, *l. ejus qui in provincia 41. v. quod si stipulatus ff. si certum petat. Crot. consil. 135. n. 25. lib. 5. Pyrrh. Maur. de fidejussor. sect. 1. c. 5. n. 8.* [nec tantum Jctis, sed & idem docent cum maxime Philosophi, *Arist. 1. post. An. 18. text. 35. & 5. Metaph. 4. text. 14.* quem laudat Cujac. in *l. 22. de S.P.R.* ubi hoc amplificat in servitutibus, quod scilicet servitus praedialis vel personalis servitutis esse non possit. *l. 1. de usu & usufr. leg. v. c.* non possum ex rivo concedere servitutem aquae haustus. Potest tamen accidentis esse accidens, *Arist. 3. Metaph. 4. t. 14.*)

IV.

ACCIDENTIA possunt mutari non vitiata substantia, secus è contrà. *Calderin. consil. 314. ante med. vers. ad cujus declarationem. aliàs n. de feudis.* Card. Tusch. *d. concl. 82. n. 1.* Nam accidentia extrinseca possunt abesse, & adesse prae ter subiecti corruptionem, *l. falsa 33. ff. de condit. & demonst. l. pacta conventa 72. ff. de contrah. empt. leg. pro voluntariis 9. ff. de impens. in rem dot. factis.* tradunt Corraf. *lib. 3. miscel. c. 10. n. 10. Zaz. lib. 1. singul. respons. c. 12.* Menoch. *consil. 35. n. 19. & consil. 37. n. 98. & consil. 170. n. 23. Surd. co. s. 179. num. 7.* Glorit. *resp. 1 p. 1. num. 166.* Porphy. in *praedicabil. c. de accidente.* Sebast. Medic. de *definition. bonorum possess. de finit. 100. n. 23. & 27.* Card. Tusch. *d. concl. 82. n. 11. Surd. consil. 179. n. 7.* Non possunt tamen mutare substantiam rei. [*Dec. in cap. 2. col. 1. vers. in alia materia, de const.*] Gutier. *pract. lib. 3. q. 16. n. 91.* & subiecti, quia eveniunt post illius esse perfectum, *Signorol. consil. 51. n. 11. Gom. in §. in personam, num. 14. Inst. de action. Becc. consil. 172. n. 29. vol. 2. Glorit. resp. 1 p. 1. n. 166.* nisi miraculosè ut ait Brun. de *augmento, quest. 3. princ. n. 2.* quem refert Card. Tusch. *d. concl. 82. n. 14. in princ.*

V.

Accidentaliter eventientia non mutant rei substantiam, *l. naturalem 5. §. pavonum. 5. ff. de acquir. rerum domin. Costa. de facti scientia & ignor. inspect. 7. n. 1. Cevall. commun. question. 682. num. 2. Mar. Giurba ad consuet. Messanen. c. 10. gloss. 1. n. 5.* nisi sit accidens qualificatum, quod superveniens enti, illud alterius naturae & speciei efficit. *Nat. consil. 139. n. 6. Mari Giurba. consil. 32. n. 8.*

CAP. XI.

De Acceptione, sive acceptione aut receptione.

Axioma I.

Multa honestè accipiuntur, qui non honestè exiguntur, *l. 1. §. 5. de extraord. cognit. ubi exempl. proponitur in juris Professoribus qui honestè nihil exigunt.* Ratio quoniam civilis sapientia tanquam res sanctissima pretio nummario aestimanda non est, quod potissimum de iis Advocatis seu Jctis est intelligendum, qui gratis respondebant de jure, de quibus elegans videri locus potest apud *Tac. n. Annal. cap. 6. ubi Silius veterum referebat exempla, qui famam in posteros praemia eloquentiae cogitavissent pulcherrima, alioquin & bonarum artium principem sordidissimis ministeriis sedari, ne fidem quidem integram manere ubi magnitudo questuum spectetur.*

Non autem de omnibus Advocatis hoc potest accipi, qui pacis haec emolumenta perunt, & perorando vitam sustinent, quibus omnem de salarii cognitionem denegari esset inquisitum, quippe cum nec eloquentia gratis contingat, nec quidquam à quoquam soleat expectari, nisi ejus fructus antea praverit, & sublati studiorum pretiis etiam studia sint peritura, unde prudentissime modus pecuniis capiendis ponitur apud *Tac. d. loc. cap. 7. & idem Juri civili probatur. d. l. 1. §. 10.* ubi ratio ostenditur aestimandi operas Advocatorum, quod hodie adhuc ad instantiam partium in Cam. Imp. & quibusvis bene constitutis judiciis solet observari.

Et haec regula adeò procedit ut multa licet ex turpi causa peterentur, honestè tamen accipiantur & retineantur. *leg. 4. §. 3. de Cond. ob turb. causam.* ubi quod meretrici datur, ideo non posse repeti Jctus ait, quia solius dantis turpitudine versetur, illam enim turpiter facere quod sit meretrix, non turpiter accipere cum sit meretrix, unde est quod justè retineatur per *d. §. 3.* non justè exigat. *l. 26. l. 123. de V. O. fac. can. quest. 12. caus. 13. q. 2.*

II. Ac-